

Johanna de Vlieger-Bouman

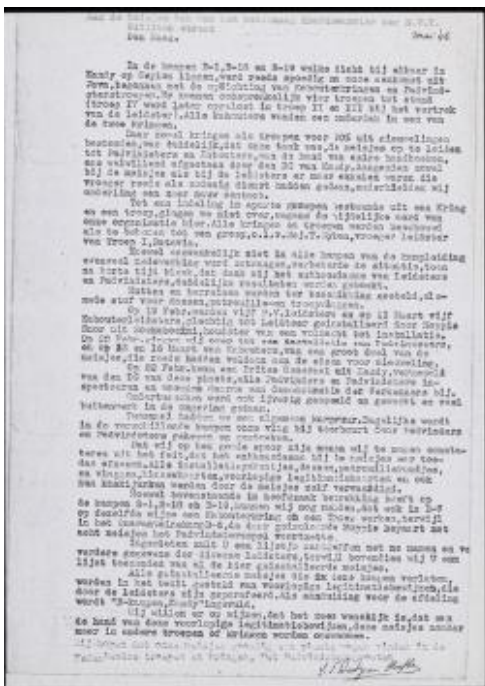

Johanna Hendrika Bouman werd geboren op 15 mei 1907 in Bergambacht. Ze was de dochter van Nikolaas Willem Bouman en Francina Maria Muller. Ze trouwde in maart 1937 in Wassenaar met Jan Anthony de Vlieger (Leiden, 26 juni 1909) en ze gingen wonen op rubber- en koffieonderneming Lebakredjo in Dampit op Java, NOI. Ze kregen twee dochters C. (15 april 1939) en Francina Maria (Malang, 8 januari 1941). Ze woonden toen op rubber- en koffieonderneming Soember Gasing in Dampit.

Tijdens de mobilisatie was haar man militie soldaat bij de infanterie. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd.

Johanna werd met haar twee dochters geïnterneerd in kamp Ambarawa 6. Ambarawa lag ongeveer 45 km ten zuiden van Semarang. Dit kamp was ondergebracht in de barakken van een oud KNIL-kampement in Ambarawa, direct ten westen van Fort Willem I. In dit kamp zat ook Hoppie Jo Snor.

Na de oorlog gaan Johanna en haar kinderen en Jo Snor naar Colombo op Ceylon en vanuit daar komen ze terecht in het repatriëringskamp bij Kandy. In Kandy waren verschillende kampen waar Nederlanders verbleven voor ze gerepatriëerd werden naar Nederland. Het kamp lag 10 km ten oosten van de plaats Kandy, het bevond zich op een cacao-onderneming, in een heuvelachtig terrein, 600 meter boven zeeniveau. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het gebruikt door het Britse leger; Lord Louis Mountbatten had hier zijn hoofdkwartier. Voor ontspanning buiten de school neemt de padvinderij een eerste plaats in.

In de kampen B 1, B 18 en B 19, die dicht bij elkaar in Kandy liggen werd al snel na aankomst uit Java begonnen met de oprichting van Kabouterkringen en Padvindsterstroepen. Er kwamen vier troepen tot stand. Troep 4 werd, na het vertrek van de leidster, verdeeld over troep 2 en 3. Alle kabouters vonden onderdak in één van de twee kringen. Omdat 90% van de padvindsters nieuwelingen waren, was het belangrijk om de meisjes op te leiden tot padvindsters en kabouters. De districtscommissaresse van Kandy stelde handboeken beschikbaar. De leidsters onderhielden nauw contact omdat ook hier veel nieuwelingen bij waren. Omdat de Nederlanders maar tijdelijk op Ceylon zouden blijven, werd besloten dat de kringen en troepen allemaal tot één groep zouden behoren onder leiding van Catharina Eyken, vroeger leidster van troep 1 in Batavia.

Niet in alle kampen was er in het begin voldoende medewerking, maar dit veranderde toen bleek dat door het enthousiasme van de leidsters de activiteiten positief uitpakten voor de meisjes. Op 19 februari 1945 werden vijf padvindstersleidsters en op 11 maart vijf kabouterleidsters plechtig tot leidster geïnstalleerd door Hoppie Snor uit Soekaboemi. Ze was houdster van een volmacht tot installatie. Wies Dutry van Haeften is één van de leidsters. Later in maart werden kabouters en padvindsters geïnstalleerd, onder andere door Johanna de Vlieger. Naast padvindsters werden ook groepen voor jongens opgericht. Kees is begonnen als assistent patrouille leider. Omdat er nog veel gebrek is aan materiaal worden de installatietekens, dassen, patrouillerondjes, vlaggen, klassekaarten, voorlopige legitimatiekaarten en de kaki jurken door de meisjes zelf gemaakt.

Ook in kamp B7 werd een kabouterkring en troep opgericht en in het quarantainekamp B8 begon hoppie Henriette Beyaert-Drost met 8 meisjes met het padvindersspel.

werden opgevoerd en P.V.'s liedjes gezongen. Er zijn hier ook vele kinderen, jongens zoowel als meisjes, geïnstalleerd, en we hebben daartoe bevoegde krachten gevraagd dit te willen doen. We hebben voor de welpen een D.C. van West-Java in ons kamp, een zekere juffrouw Snor, en voor de kabouters Zr. Hermanides, die uit Apeldoorn komt, en de meisjes werden geïnstalleerd door Mevr. de Vlieger.

Wies schrijft in mei 1946 een brief aan de 'Meisjes tak van het Nationaal Hoofdkwartier der N.P.V., Billitonstraat, Den Haag', over de situatie van de

padvinderij in de kampen te Kandy op Ceylon. Ze sluit af met: *Wij hopen dat de meisjes spoedig een plaats mogen vinden in de Nederlandse troepen en kringen.*

In 1947 woonde Johanna met haar kinderen in Woerden. Haar man zat toen nog in Pare Pare in Nederlands Indië.

Meer informatie

[Geboorte Johanna Hendrika Bouman op 15 mei 1907 te Bergambacht » Open Archieven](#)

[Geboorte Jan Anthony de Vlieger op 26 juni 1909 te Leiden » Open Archieven](#)

[Naamlijst S-Z \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Ambarawa \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Ambarawa 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 09 jan 1941 - Art. 19 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 18, 1946, no. 10, 1946 » 1946-08 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 23 mei 1947 - Art. 43 | Delpher](#)

[De Telegraaf » 29 jul 1989 - Art. 951 | Delpher](#)

[Brief moeder van Haeften - Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Padvinderij - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Brief aan Meisjestak - collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[BAT-fabriek \(B\) \(bersiapkampen.nl\)](#)

[Colombo \(bersiapkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.